

Timer af sin Nattesøvn for at beregne Jordarealer og Strømhastigheder, tegne Faskin-Indbygninger og Glacis'er, Brohoveder og Duc-d'Alber. Og Aar for Aar udvidede han sin Plan, føjede noget nyt til, gjorde den mere og mere kæmpemæssig. Paavirket af nogle bekendte tyske Fagskrifter, som han havde anskaffet sig, var han saaledes kommen paa den Tanke at lade den uddybede Skibsvej fortsætte sig paa den anden Side af Byen som Kanal eller et System af Kanaler efter hollandsk Mønster. Hvad der foresvævede ham som det endelige, vældige Maal var et Net af brede Vandaarer, der forbandt alle Midtjyllands større Aaer, Indsøer og Fjordindskæringer med hinanden og satte den opdyrkede Hede og de opblomstrende Nybygger-Byer derinde i Forbindelse med Havet paa begge Sider.

Men hver Gang hans Tanker løftede sig til saa høj en Flugt, var det, at Mismodet meldte sig. Afmagtens lodne Trolde lejrede sig om hans Arbejdsbord og haanlo af hans store Drømme. Du er gal! skreg de. Før du bliver gammel og graa, kan du ikke gøre dig nogen Forhaabning om at faa Tilladelse til at gennemføre nogetsomhelst i dette Land, hvor det betragtes som en Formastelighed af en ung Mand at have anden Ærgerrighed end den at sidde sig en Pukkel til paa en Kontorstol, og hvor en Ingeniør, der vil bevare sine Medborgeres Agtelse og sine Overordnedes Tillid, i det højeste tør gøre sig Haab om at opnaa en Stilling som Vejassistent med kongelig Udnævnelse. Har du allerede glemt, hvad din ærværdige Lærer, den Guds Mand Professor Sandrup, dog med saa megen faderlig Alvor lagde dig paa Sinde, dengang du ved en Overhøring begyndte at kramme ud med hvad du havde lært ved din (af Ingen paabudte) Læsning i moderne tyske Skrifter: „Beflit Dem, unge Mand, paa at bekæmpe Deres utidige Trang til at vise Selvstændighed.“ Ikke sandt? Lærerige Ord! Løfterige Ord!

Dog, ret længe ad Gangen fik saadanne bitre Tanker sjelden Lov til at gnave paa hans Hjerterod. Dertil var han for ung, og hans Sind for omskifteligt. En rask Spaseretur, et Øjekast af en smuk Pige, et Spisegilde hos de Gamle eller en Aften tilbragt med nogle Venner paa en Kafe, — mere behøvedes der i Almindelighed ikke for at sprede Mismodsskyerne om hans Pande. Især var Kvinderne virksomme Afledere, hver Gang det truede med at trække sammen til en